

Kampen om Tingbjerg: Får Hizb ut-Tahrir konkurrence fra ny gruppe?

Kirstine Sinclair

I kampagnen op til folketingsvalget i september i år bidrog to islamistiske organisationer med meningstilkendegivelser og aktiviteter; Hizb ut-Tahrir og en gruppe, der kalder sig salafister og står bag hjemmesiden "kaldet-com". Denne artikel ser nærmere på ligheder og forskelle mellem de to organisationer og diskuterer, hvorledes den sidste udgør en konkurrent til den første.

Frem mod folketingsvalget den 15. september 2011 bød valgkampen på både almindelige og ualmindelige indslag. Gader og stræder var præget af farvestrålende valgplakater med de opstillede kandidaters billeder, navne og partitilhør som sædvanligt, men mindre sædvanligt var, at nogle kandidaters plakater blev udsat for hærværk. Det er godt nok set før, at kandidater fra bestemte partier får deres plakater ødelagt eller "pyntet" med overskæg og briller osv. af politiske modstandere, for eksempel har Dansk Folkepartis Pia Kjærsgaard set sine valgplakater på Nørrebro dekoreret til uigenkendelighed med overskæg og deslige, men i valgkampen i efteråret drejede det sig om plakater tilhørende kandidater fra forskellige partier med det ene til fælles, at de havde anden etnisk baggrund end dansk. Özlem Cecik og Kamal Qureshi fra SF og Yildiz Akdogan fra Socialdemokratiet så alle deres plakater pillet ned eller ødelagt af klistermærker med ordene: "Lovgivning tilhører Allah. Demokrati er hykleri. Hykleri i Helvede".

Dette for en dansk valgkamp ualmindelige slogan var uden afsender, men gerningsmændene blev set og beskrevet som mænd med mellemøstlig baggrund iført hvide kjortler og store skæg. Hvem var disse mænd? De involverede politikere var hurtige til at beskyldte islamisterne i Hizb ut-Tahrir for at stå bag, men der er ikke meget, der tyder på, at Hizb ut-Tahrir stod bag. Tværtimod tyder det på, at Danmark har fået en ny konkurrent til Hizb ut-Tahrir.

Sammenligning mellem Hizb ut-Tahrir og gruppen bag "kaldet.com"

Sagen er, at selvom anti-demokratiske holdninger er et afgørende karakteristika for ideologien bag Hizb ut-Tahrir, islamismen, og Hizb ut-Tahrir i efterårets valgkamp ganske rigtigt opfordrede muslimer i Danmark til ikke at gøre brug af deres demokratiske rettigheder og altså boykotte valget, ligesom de hævdede, at hvis muslimer stemte ved valget så var det alene resultatet af manipulation fra det danske samfunds side, da rigtige muslimer ikke stemmer, så er det ikke en typisk Hizb ut-Tahrir strategi at udøve hærværk, ligesom Hizb ut-Tahrirs medlemmer ikke

Foto af Yildiz Akdogans valgplakat lånt fra hjemmesiden: "snaphanen.dk"

bærer kjortler og store skæg. Omvendt er Hizb ut-Tahrir-medlemmer i reglen iført almindeligt tøj af vestligt snit, såsom for mændenes vedkommende mørke bukser og skjorter, der betyder, at de ikke skiller sig ud i gadebilledet, og dette ydre afspejler Hizb ut-Tahrirs islamisme, som er defineret ved at have etableringen af en islamisk stat som mål ved hjælp af ikke-voldelige midler. Sammenlignet med andre islamister, der ikke skyr voldelige midler, har Hizb

ut-Tahrir en ikke-voldelig historie.

Hvem stod da bag hærværket mod valgplakaterne? Det bedste bud er, at gruppen bag hjemmesiden "kaldet.com" stod bag. Gruppen kalder sig "Sharia4dk" eller "1Ummah4dk", hvilket signalerer en tilknytning til en bestemt kreds af personer i Storbritannien, som vi vender tilbage til. Først tager vi et kig på hjemmesiden "kaldet.com". På hjemmesiden identificerer afsendergruppen sig som salafister, hvilket indikerer, at gruppen forstår sig selv som arvtagere til særligt ærværdige forfædre – først og fremmest Profeten. Betegnelsen kommer af det arabiske *al-salaf*, som betyder "forfædrene", og i dag bruges af en række meget forskelligartede og mere eller mindre religiøst og politisk fanatiske grupper, der hver især hævder at repræsentere den sande islam (se eksempelvis John Møller Larsens opslag i *Gads Leksikon om Islam* for en længere redegørelse om fænomenet). Typisk er salafist-inspirerede grupper tilbageholdende og har ikke en politisk profil. Langt de fleste salafist-grupper undgår at blande sig i politiske spørgsmål, men der findes altså også grupper, som den bag "kaldet.com", som tilfører salafismen en politisk aktivisme, der i afsættet minder om Hizb ut-Tahrirs, men som alligevel afviger i udtryk og aktiviteter. Salafistisk aktivisme indebærer således i nogle tilfælde demonstrationer og missionsvirksomhed, som gruppen bag "kaldet.com" har vist. I andre tilfælde fører det til terrorhandlinger, som al-Qaeda netværket er et eksempel på.

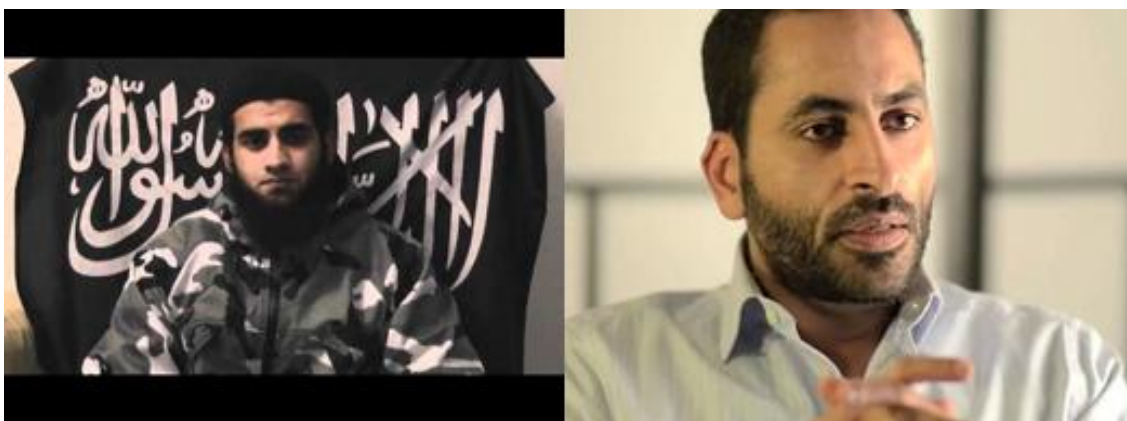
Af indholdet på hjemmesiden "kaldet.com" fremgår det, at gruppen bag påtager sig at rådgive muslimer om emner, der strækker sig fra ægteskab ("Hvordan vinder jeg min mands eller min kones hjerte") over statsdannelse ("Metoden til den islamiske stat") til jul ("Christmas" (jul) er porten til helvede"). Islam ses med andre ord som kilde til svar på alverdens spørgsmål, en religion, der kan vise vej i alle livets spørgsmål. Hjemmesiden indeholder også et klart budskab til ikke-muslimer, nemlig dette at alle fødes som muslimer, og at alle der lever som ikke-muslimer bør komme hjem til islam for at sikre sig en plads i paradiset efter livet på jorden.

Med hensyn til aktiviteter fortælles det på hjemmesiden, at gruppen er involveret i missionsvirksomhed i Københavnsområdet og at de optager videoer med deres budskab, som udover gøres tilgængeligt for offentligheden via "kaldet.com" og YouTube. Der er i skrivende stund ca. 20 videoer tilgængelige, som alle har meget dominerende stemningsmusik og relativt korte opfordringer og budskaber. Budskaberne har det til fælles, at de primært henvender sig til "kære brødre og søstre", altså muslimer, og at de består af konstruerede sammenkædninger af noget globalt (udbredelsen af vestlig kapitalisme og demokratiseringsinitiativer eksempelvis) og noget nationalt eller lokalt (for eksempel forholdene for politiske fanger i egyptiske fængsler eller oprettelsen af en såkaldt sharia zone i Tingbjerg). Med henvendelsen til muslimske brødre og søstre følger en opposition til kristne, jøder eller despoter i form af mellemøstlige statsledere frem for muslimske undergrupperinger eller

forskellige skoler eller traditioner. Muslimer anses med andre ord for at tilhøre én gruppe, som gruppen ønsker forenet i en islamisk stat, kalifatet. Vi har at gøre med en meget karakteristisk dikotomi mellem muslimsk enhed og renhed versus det korrupte og imperialistiske vesten.

Retorik og symbolanvendelse

Denne dikotomi er også meget gennemgående i Hizb ut-Tahrirs materiale og retorik, og det samme er de retoriske greb, der anvendes: sammenkædningen af uretfærdigheder rettet mod muslimer på globalt og lokalt plan til understregning af, hvordan alting altid går ud over muslimer. På samme måde deler gruppen bag "kaldet.com" og Hizb ut-Tahrir symboler. Begge bruger den sorte fane med trosbekendelsen til Islam og Allah skrevet med hvidt, som symboliserer den islamiske stat, kalifatet. Men bemærk på nedenstående illustration fra hjemmesiden "kaldet.com" (til venstre), at fanen her bruges som bagtæppe i en opstilling med en taler iført camouflagede tøj og kalot, der minder langt mere om al-Qaeda og selvmordsbombemænds afskedsvideoer end om islamisten i Hizb ut-Tahrir på fotoet til højre.

Begge fotos er fra videoer tilgængelige fra gruppernes hjemmesider, og begge viser de en talsperson, der forklarer gruppens budskab i en bestemt sammenhæng. Abu Khattab giver fra "kaldet.com" en påmindelse til muslimer om, at fængselsfanger i muslimske majoritetslande venter på at blive reddet af *ummah*, det verdensomspændende muslimske trossamfund. Abu Khattabs budskab er, at muslimer har brug for hans gruppe, fordi de "kalder til det gode og forbyder det onde" og i dag erstatter profeten og Salahuddin (også kendt som Saladin, der tilbage i 1100-tallet kæmpede mod de kristne korsfarere i den mellemøstlige del af Middelhavsområdet) som de personer, der kan hjælpe verdens muslimer.

Chadi Freigeh fra Hizb ut-Tahrir fortæller i den anden video om dagsordenen for en konference, Hizb ut-Tahrir var vært ved i Bella Center i København i oktober 2011. Konferencen omhandlede oprørene i de arabiske lande, som fortolkes som de arabiske landes befolkningers opgør med vestligt

finansierede despoter samt en "tiltagende længsel efter islamiske systemer". Hizb ut-Tahrir mener, at oprørerne i de arabiske lande viser, at befolkningerne er ved at være modne til at arbejde med Hizb ut-Tahrir for etableringen af et kalifat. Hizb ut-Tahrir-repræsentanten i videoen er rolig, velargumenteret og virker medietrænet. Han er overbevist om, at tiden arbejder for Hizb ut-Tahrirs politiske projekt, indførelsen af et kalifat, og hans eksempler hentet fra de folkelige opstande i Libyen og Egypten virker logiske i sammenhængen. At projektet kan pilles fra hinanden som ahistorisk og utopisk er en anden sag, og det gemmer vi til en anden lejlighed. Pointen er her, at udsagnene i videoen fremstår relevante i den givne sammenhæng.

Budskaberne i de to videoer minder om hinanden, idet der tales om islam som et overlegent statsyringssystem og muslimer som nogen, der skal reddes enten fra despotiske regimer eller fra en mere overordnet form for vestlig ondskab. Videoen fra "kaldet.com" er dog langt mere usammenhængende i forhold til retorik, argumentation og anvendte eksempler end videoen på Hizb ut-Tahrirs hjemmeside. I videoen på "kaldet.com" hedder det eksempelvis, at "de folk, der er inde og sidde, er meget bedre end os". Abu Khattab taler således om muslimer i fængsler som personer, der alle er ofre for systematisk eller ideologisk undertrykkelse uden hensyntagen eller stillingtagen til årsagen til deres indespærring. Mens det er hævet over enhver tvivl, at der i mange muslimske majoritetssamfund foregår uretmæssige fængslinger af politiske modstandere, så er påstanden om, at de, der sidder inde er bedre muslimer end andre, alene fordi de sidder inde, ganske forrykt.

I sammenligning med videoen fra "kaldet.com" fremstår Hizb ut-Tahrirs repræsentant og budskab i videoen fra "hizb-ut-tahrir.dk" langt mere sammenhængende og klart.

Således er der en række lighedspunkter af ideologisk og retorisk snit mellem Hizb ut-Tahrir og gruppen bag "kaldet.com", men forskellene er også meget iøjnefaldende. Det, de signalerer i kraft af symbolanvendelse, påklædning mm. har meget forskellig karakter, ligesom det er tydeligt, at Hizb ut-Tahrirs organisatoriske formåen er langt større, bedre og budskaberne mere gennemtænkt (samt at de helt tydeligt har flere ressourcer til rådighed) end det er tilfældet med "kaldet.com".

Hvem står bag "kaldet.com"?

Bag hjemmesiden står en gruppe, der kalder sig "sharia4dk" og "1Ummah4dk", men navnene bruges ikke konsekvent og har ikke en fremtrædende plads i gruppes materiale. Gruppen må formodes at være en afløber af Omar Bakri og Anjem Chouderis gruppe "islam4uk". Denne formodning hviler - udover navneligheden - på følgende: Bakri og Chouderi har gentagne gange forsøgt at udvide deres aktiviteter til også at dække Danmark, og der er et påfaldende sammenfald i forhold til aktiviteter og slogans mellem "sharia4dk"/"1Ummah4dk" og Bakris og Chouderis grupper.

Siden 2002 har Omar Bakri og siden Anjem Chouderi i tre omgange forsøgt at starte afdelinger af deres organisation i Danmark. I 2002 og 2007 var det under navnet al-Muhajiroun. Omar Bakri, som er den mand, der bragte Hizb ut-Tahrir til Storbritannien i midten af 1980'erne, stiftede Al-Muhajiroun efter at have forladt Hizb ut-Tahrir i midten af 1990'erne. Al-Muhajiroun havde en række ideologiske, politiske og retoriske lighedspunkter med Hizb ut-Tahrir, men afveg i forhold til metoder. Eksempelvis var det to al-Muhajiroun-medlemmer, der som de første britiske statsborgere nogensinde stod bag en selvmordsbombeaktion mod caféen *Mike's Place* i Tel Aviv i 2003. Efter bombeangrebene mod Londons transportnet i juli 2005, rejste Omar Bakri til Libanon, og er siden blev nægtet indrejse i Storbritannien. Før hans afrejse, lukkede han aktiviteterne under navnet al-Muhajiroun ned. Hans højre hånd, Anjem Chouderi, blev imidlertid i London, og har siden 2005 fortsat arbejdet for genindførelse af et kalifat i Storbritannien og den øvrige verden under følgende navne: al-Ghurabaa, The Savior Sect, islam4UK og senest Muslims Against Crusades. Alle initiativerne er blevet forbudt ét efter ét, Muslims Against Crusades så sent som i november 2011, men nye vil tilsyneladende vedblive at opstå, idet det foreløbigt alene er aktiviteter knyttet til organisationer, der forbydes, og ikke de ansvarlige personers aktiviteter.

Indholdet på hjemmesiden "kaldet.com" og de øvrige aktiviteter knyttet til gruppen bag, har mange lighedspunkter med Bakris og Chouderis grupper i Storbritannien. Eksempelvis har slagordet "Demokrati er hykleri", som blev påklisteret danske valgplakater i efteråret, altid været et af Bakris foretrukne. Og der er flere eksempler. Efter valgkampen udråbte gruppen bag "kaldet.com" Tingbjerg til at være "sharia zone", hvormed de kopierede et lignende britisk initiativ fra sommeren 2011, som Anjem Chouderi stod bag. Chouderis tilhængere satte gule klistermærker op i udvalgte områder af London og andre storbyer med væsentlige muslimske mindretal, og krævede, at der indenfor zonerne ikke blev indtaget alkohol, ikke blev lyttet til musik, ikke blev udøvet prostitution osv. Se dette foto fra avisen Daily Mail den 28. juli 2011:

Afrunding: Kampen om Tingbjerg

Personerne bag "Kaldet.com" har siden valget den 15. september målrettet deres aktiviteter til Københavnsområdet og helt specifikt Tingbjerg, som ellers Hizb ut-Tahrir havde som særligt indsatsområde i forbindelse med efterårets valgkampagne. Hizb ut-Tahrirs indsats bestod i at lave opsøgende arbejde og fraråde muslimer at stemme ved valget, og da valgdeltagelsen så faldt i Tingbjerg som det eneste sted i landet i sammenligning med valgdeltagelsen ved folketingsvalget i 2007, satte også "kaldet.com"-folkene deres indsats ind her og oprettede deres sharia zone den 17. oktober. Hvis vi antager, at der er en sammenhæng mellem den faldende valgdeltagelse og de islamistiske og salafistiske aktiviteter, ser det ud som om, Hizb ut-Tahrir i valgkampen lavede et forberedende arbejde, som gruppen bag "kaldet.com" siden har udnyttet til deres fordel. I hvert fald fik de stor mediedækning af deres "sharia-zone"-initiativ. Og da Chouderi og kredsen omkring ham fortsætter deres aktiviteter under stadig nye navne, behøver de ikke se langt for at få inspiration til nye aktiviteter.

Som sagt har Bakri og Chouderi tidligere forsøgt at åbne afdelinger af deres grupper i Danmark uden held, men noget tyder på at den danske valgkamp har fungeret som en god anledning til at opstarte nye initiativer. Gruppens overlevelse i Danmark vil afhænge af deres evne til at rekruttere, hvilket i sidste ende er et spørgsmål om, hvorvidt de er stærke nok i konkurrencen med Hizb ut-Tahrir om nye medlemmer og aktivister. Indtil videre har de i efteråret vist, at deres aktivisme går længere end Hizb ut-Tahrir i form af hærværk mod valgplakater og indførelse af sharia zonen – og dermed udråbelsen af deres egen gruppe som moralens vogter i bydelen. Sådanne aktiviteter vil muligvis appellere til personer, der finder Hizb ut-Tahrir for passiv og savner mere vidtgående kampagner.

Litteratur

Camber, Rebecca: "'No Porn or Prostitution': Islamic Extremists set up Sharia law controlled zones in British cities" via *Mail Online*, 28. Juli 2011:
<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2019547/Anjem-Choudary-Islamic-extremists-set-Sharia-law-zones-UK-cities.html> (sidst besøgt den 13. december 2011)

Dramshøj, Pia: "Høj stemmeprocent i indvandrerområder" via *dr.dk* den 18. september 2011:
<http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2011/09/18/203221.htm> (sidst besøgt den 14. december 2011)

Kliim, Kristian: "Vil skabe shaira-zone i Tingbjerg" via *dr.dk* den 18. oktober

2011: <http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2011/10/18/040845.htm?rss=true>
(sidst besøgt den 13. december 2011)

Ritzau: "SF'eren Özlem Cecik er rasende over det hærværk, der er begået mod hendes valgplakater i København", 27. august 2011:

http://www.dr.dk/nyheder/temaer/2011/valg/2011/08/27/200310.htm?ip_1ists (sidst besøgt den 13. december 2011)

Sinclair, Kirstine: *The Caliphate as Homeland: Hizb ut-Tahrir in Denmark and Britain*, upubliceret ph.d.-afhandling, Syddansk Universitet, 2010

Snaphanen: "Loven tilhører Allah - demokrati er hykleri" via *Snaphanen*:

<http://snaphanen.dk/2011/08/27/spengler-islam-sa-skrobelig-som-kommunismen/> (sidst besøgt den 9. december 2011)

Wiktorowicz, Quintan "Radical Islam Rising. Muslims Extremism in the West", Oxford: Rowman & Littlefield Publishers, Inc., 2005

Hjemmesider: www.hizb-ut-tahrir.dk og www.kaldet.com